

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2Nt/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010282
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3816010282.1

Uznesenie

Okresný súd v Prievidzi na verejnom zasadnutí dňa 22. 08. 2016 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom o návrhu odsúdeného H. M. na povolenie obnovy konania

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd zamietá návrh odsúdeného H. M., nar. XX. XX. XXXX v L., trvale bytom M. XX, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu Dubnica nad Váhom zo dňa 18. 05. 2016, doplnený dňa 14.06. 2016 a dňa 11. 07. 2016 na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 78/2012, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený M. podaním zo dňa 18. 05. 2016, ktoré doplnil dňa 14. 06. 2016 a dňa 11. 07. 2016 podal návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 78/2012. V návrhu, okrem iného, uviedol, že v tejto trestnej veci bol rozsudkom zo dňa 30. 07. 2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. 23 To/111/2012 zo dňa 04. 02. 2013 odsúdený k podmienenému trestu 32 mesiacov, ktorý mu bol podľa § 51 ods. 1, 2 Trestného zákona odložený na skúšobnú dobu 5 rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu. Taktiež mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe sa zamestnať a uhradiť zameškané výživné. Skutočnosťami, ktoré odôvodňujú obnovu konania v tejto trestnej veci sú amnestia prezidenta Slovenskej republiky z 02. 01. 2013, nenahlásenie námietky zaujatosti sudcom podľa § 31 ods. 1 Trestnom poriadku a nekonanie o nej podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku, možnosť preukázania plnenia vyživovacej povinnosti aspoň naturálnou formou tak ako to vyžaduje § 207 Trestného zákona a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tieto tri skutočnosti vyšli najavo až po odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 1T 78/2012 zo dňa 30. 07. 2012 a tieto samy osebe, ale aj v súhrne by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine ako aj o treste. S prihliadnutím na tieto skutočnosti sa pôvodný rozsudok javí ako neprimerane prísny. V návrhu ďalej poukázal na to, že v rozsudku 1T 78/2012 bola použitá priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona v súvislosti s predchádzajúcim odsúdením vo veci 1T 106/2011, čo zvýšilo dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, v jeho prípade 16 mesiacov. Neskôr mu bol premenený aj tento trest. Takéto rozhodnutie sudcu bolo neprimerane prísne a mal rozhodnúť podľa § 42 ods. 1 o súhrnnom treste, pretože oba trestné činy boli spáchané v reálnom súbehu. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie proti výroku o vine aj o treste. Skutočnosť, že 02. 01. 2013 udelil prezident Slovenskej republiky amnestiu ktorej bol účastný aj on v súvislosti s rozsudkom 1T 106/2011 nebola pri vyhlasovaní rozsudku 1T 78/2012 známa, po jej aplikácii by sa na neho hľadelo ako na netrestaného. Odpadli by dôvody na použitie vyššej trestnej sadzby, tým sa javí rozsudok 1T 78/2012 ako neprimerane prísny. Krajský súd v Trenčíne dňa 04. 02. 2013, poznajúc skutočnosť o amnestii, zrušil rozsudok 1T 78/2012 v celom výroku o treste a sám rozhodol rozsudkom 23 To 111/2012, odstránil tak dôvod na použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 37 písm. m), čím ustálil spodnú hranicu trestu na pôvodnej výške, tak ako ju určil § 207 ods. 3 Trestného zákona. Následný podmienený odklad s probačným dohľadom v maximálnej výške 5 rokov a príkaz uhradiť dlžnú sumu a zamestnať sa tento trest javí ešte prísnejším ako bol pôvodný trest. Prísnosť takto vymeraného trestu sa prejavila pri premene trestu 1T 78/2012, ktorý mu bol nariadený vykonať.

Výsledný súčet trestov vo veci 1T 78/2012 a 2T 200/2013 ako samostatných trestov, hoci išlo dva skutky toho istého pokračovacieho trestného činu podľa § 207 Trestného zákona, je 70 mesiacov, čo je vysoko nad hornou hranicou určenou pre § 207 Trestného zákona. V ďalšej časti návrhu uviedol, že hlavný podklad na začatie trestného stíhania tvoril rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 4 C 118/2009 zo 04. 08. 2009, ktorý vyhlásila sudkyňa E. V. M., manželka sudcu H. Y. M. rozhodujúceho v jeho trestnej veci 1T 78/2012. Manželstvo medzi sudcom rozhodujúcim v trestnom konaní a sudkyňou, ktorá vyhlásila rozsudok v konaní, ktoré slúžia ako hlavný podklad za trestné konanie, je zrejmy pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní v zmysle § 31 ods. 1 Trestného poriadku a možno mať pochybnosť o nezaujatosti sudcu. Keďže sudca v konaní 1T 78/2012 nekonal ako mu určuje § 31 ods. 1 a neoznámil možnú zaujatosť, konal ďalej vo veci a rozhodol, zjavne porušil zásady súdneho konania a jeho právo na spravodlivý proces. O tejto novej skutočnosti sa dozvedel pred krátkym časom a má za to, že je to podstatná okolnosť, ktorá by mohla viesť k inému výroku o treste ako bol pôvodný rozsudok 1T 78/2012. V ďalšej časti v návrhu poukazyval na možnosť preukázania vyživovacej povinnosti aspoň naturálnou formou ako to vyžaduje § 207 Trestného zákona a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo 23/2002. Nová skutočnosť je to, že jeho dcéra Dominika M. nar. XX. XX. XXXX je už plnoletá a môže byť vysluchnutá bez obmedzení pre mladistvých. Nové skutočnosti môžu každá samostatne alebo v spojení s ostatnými zistenými skutočnosťami odôvodniť iné rozhodnutie súdu, čo do viny, ako aj trestu, z tohto dôvodu žiada povoliť obnovu konania vo veci Okresného súdu Prievidza číslo 1T 78/2012.

Súd na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného M., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil návrh číslo listu 1, 5, 11 - 15 p. v., pripojený spis Okresného súdu Prievidza č. 1T 78/2012, amnestiu z 02. 01. 2013.

Odsúdený M. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava návrhu na povolenie obnovy konania z 18. 05. 2016, doplnený dňa 14. 06. 2016 a 11. 07. 2016. V súvislosti s amnestiou poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 11/2013, ktoré bolo už po rozhodnutí prvostupňového súdu. Podľa jeho názoru povinnosť krajského súdu nebola vykonaná tak ako mala byť, vo veci 1T 106/2011 mal byť uložený súhrnný trest.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Po prevedenom dokazovaní na verejnom zasadnutí, po vykonaní dôkazov, ktoré boli konštatované vyššie, súd nezistil podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku a preto návrh odsúdeného M. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 78/2012 zamietol. Treba predovšetkým v tejto súvislosti uviesť že súd, ktorý rozhoduje o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, v tomto konaní neplatí revízny princíp. Z týchto dôvodov je súd v zásade oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania. To znamená, že iba pri týchto výrokoch rieši súd otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi odôvodniť ich zmenu. Podľa ustálenej súdnej praxe neznámym dôkazom je dôkaz, ktorý nebol vykonaných v pôvodnom konaní (napríklad výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Po vykonanom dokazovaní podľa názoru súdu nevyšla najavo žiadna nová skutočnosť, prípadne dôkaz, ktorý by nebol súdu skôr známy. Pokiaľ sa týka, že novou skutočnosťou odôvodňujúcou povolenie obnovy konania by mala byť amnestia prezidenta Slovenskej republiky z 02. 01. 2013, ktorá nemala byť súdu známa v čase rozhodovania, poukazuje súd na tú časť odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Trenčín č. 23 To 111/2012 zo dňa 04. 02. 2013, ktorým bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 1T 78/2012 zo dňa 30. 07. 2012, kde na strane 3 uvedeného rozsudku odvolací súd uvádza, že sa zaoberal novou okolnosťou vzhľadom k tomu, že na odsúdenie Okresného súdu Prievidza vo veci 1T 106/2011 zo dňa 10. 06. 2011, kde bol odsúdenému M. i uložený trest odňatia slobody 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu 16 mesiacov a tiež trest zákazu činnosti riadenie motorového vozidla na dobu 16 mesiacov; sa vzťahuje rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02. 01. 2013. Z uvedeného je zrejme, že amnestia prezidenta

Slovenskej republiky zo dňa 02. 01. 2013 pred právoplatným rozhodnutím vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 78/2012 bola súdu známa, právoplatne uložený trest bol uložený s prihliadnutím na túto amnestiu. V prípade ďalšej skutočnosti v ktorej odsúdený M. videl dôvod na povolenie obnovy konania a to nenahlásenie námietky zaujatosti podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku sudcom Mgr. M. v čase rozhodovania vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 78/2012 v súvislosti s tým, že jeho manželka JUDr. M. rozhodovala civilnú vec Okresného súdu Prievidza č. 4C 118/2009, kde bola odsúdenému M. určená vyživovacia povinnosť, táto skutočnosť nie je skutočnosťou alebo dôkazom, ktorý by odsúdenému M. v čase rozhodovania veci 1T 78/2012 nebola známa. Súčasťou spisu je na číslo listu 28, 29 uvedený civilný rozsudok, kde je presne uvedené, že túto civilnú vec rozhodovala sudkyňa JUDr. M.. Túto skutočnosť v čase rozhodovania vo veci 1T 78/2012 odsúdený M. vedel, mal možnosť ju namietat'. V tej dobe tak neurobil. Samotná skutočnosť príbuzenského pomeru uvedených sudcov nie je dôvodom, bez ďalšieho, v prípade, že sudca necíti zaujatosť, na vylúčenie niektorého z týchto sudcov na rozhodovanie súvisiacich vecí. V prípade ďalšieho dôvodu, ktorý uviedol odsúdený M. ako dôvod na povolenie obnovy konania - možnosť preukázania plnenia vyživovacej povinnosti naturálnou formou, v čase rozhodovania v trestnej veci 1T 78/2012 príslušný judikát R 23/2002 bol známy, nejedná sa teda o skutočnosť alebo dôkaz, ktorý by súdu nebol známy v pôvodnom konaní. Tak isto boli známe aj ďalšie judikáty, ktoré spomína odsúdený M. vo svojom návrhu. Ešte treba podotknúť, že v prípade zaujatosti sudcu, prípadne argumentu o neuložení súhrnného trestu by odsúdený M. tieto skutočnosti mal namietat' v dovolacom konaní, nie v konaní o povolenie obnovy konania.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh na povolenie obnovy konania bol zamietnutý.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do troch dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.